

(Монреальський протокол) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_269.

9. Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень ІКАО від 28.05.1999 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_594.

УДК 347.764.000.7(043.2)

Курінна А. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М. О., асистент

ОСОБЛИВОСТІ СТРАХУВАННЯ ЧЛЕНІВ ЕКІПАЖУ ПОВІТРЯНОГО СУДНА ТА ІНШОГО АВІАЦІЙНОГО ПЕРСОНАЛУ

Серед різноманітних видів страхування провідне місце належить авіаційному, адже роль і місце авіаційної галузі в країні обумовлює необхідність розвитку ринку страхових послуг для неї. Авіаційне страхування – це комплекс майнового, особистого страхування відповідальності, яка випливає з експлуатації повітряного транспорту і захищає майнові інтереси юридичних і фізичних осіб у разі настання певних подій, визначених договором страхування або законодавством [4].

Авіаційне страхування регулюється міжнародними та національними правовими актами. Зокрема, міжнародними конвенціями з цивільної авіації, до яких приєдналася Україна (Варшавська конвенція 1929 р., Гаазький протокол 1955 р., Гвадалахарська конвенція 1961 р., Монреальська конвенція 1999 р.), внутрішніми нормативно-правовими актами (Повітряний кодекс України, Цивільний кодекс України, Закон України «Про страхування», Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку і правил проведення авіаційного страхування цивільної авіації» від 12 жовтня 2002 р. № 1535).

Стосовно страхування членів екіпажу повітряного судна необхідно розкрити поняття авіаційного персоналу. Згідно ст. 1 Повітряного кодексу України авіаційний персонал – особи, які пройшли спеціальну фахову підготовку, мають відповідне свідоцтво і здійснюють льотну експлуатацію, технічне обслуговування повітряних суден, організацію повітряного руху, технічну експлуатацію наземних засобів зв'язку, навігації, спостереження.

Варто зазначити, що авіаційне страхування цивільної авіації є обов'язковим видом страхування. Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку і правил проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації» від 12 жовтня 2002 р. № 1535,

страхування членів екіпажу повітряних суден та іншого авіаційного персоналу є одним із п'яти обов'язкових видів авіаційного страхування.

Даний вид страхування можна визначити як відповідальність авіаційного експлуатанта (авіакомпанії) за життя і здоров'я членів екіпажу повітряного судна та іншого авіаційного персоналу (смерть, інвалідність, тимчасова втрата працездатності) під час виконання ними службових обов'язків. Об'єктом страхування є майнові інтереси, що не суперечать законодавству, пов'язані з життям та здоров'ям членів екіпажу повітряного судна та авіаційного персоналу, що перебувають на борту повітряного судна перевізника та виконавця повітряних робіт. Застрахованими вважаються зазначені вище особи з моменту вступу на борт повітряного судна з метою виконання польоту до моменту виходу з повітряного судна, тобто лише на борту літака, що є на нашу думку значним недоліком.

Страховальником є експлуатант повітряного судна. У разі настання страхового випадку страховальник зобов'язаний письмово повідомити страховика про настання страхового випадку та надати йому оригінали або нотаріально засвідчені копії документів, передбачених договором обов'язкового страхування, а саме: заяву про страхову виплату; страховий поліс; розрахунковий документ, що підтверджує внесення страхових платежів; сертифікат льотної придатності; листок непрацездатності або довідку спеціалізованої медичної установи про встановлення інвалідності; свідоцтво про смерть та документи про правонаступництво для спадкоємців (у разі загибелі чи смерті застрахованої особи) [3].

На страховика покладено обов'язок не пізніше ніж через 10 днів після одержання необхідних документів, за умови встановлення факту настання страхового випадку, здійснити відповідні виплати. У разі смерті застрахованої особи внаслідок страхового випадку спадкоємцю виплачується 100 відсотків страхової суми; у разі встановлення застрахованій особі інвалідності I групи – 100 відсотків, II групи – 80 відсотків, III групи – 60 відсотків страхової суми; у разі тимчасової втрати непрацездатності застрахованою особою за кожен день – 0,2 відсотків, але не більше як 50 відсотків страхової суми [4]. Варто зазначити також, що страхова сума за таким договором не повинна бути меншою 100 000 тис. грн. за кожен застраховану особу.

Варто зауважити, що у зв'язку зі зростанням кількості авіакатастроф за останнє десятиліття, держава зобов'язана забезпечити належним захистом дану категорію працівників для підвищення ефективності їхньої професійної діяльності.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19.05.2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
2. Про страхування: Закон України від 7 березня 1996 р. № 85/96-ВР //

Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 18. – Ст. 78.

3. Про затвердження порядку і правил проведення авіаційного страхування цивільної авіації: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2002 р. № 1535 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1535-2002-п>.

4. Яворська Т. В. Страхові послуги: навч. посіб. / Т. В. Яворська. – К.: Знання, 2008. – 350 с.

УДК 347.824.4(477)(043.2)

Логоша В. В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М. О., асистент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХУВАННЯ АВІАЦІЙНИХ РИЗИКІВ В УКРАЇНІ

Відповідно до ч. ч. 1 та 2 ст. 117 Повітряного кодексу України [2] в Україні запроваджене обов'язкове авіаційне страхування цивільної авіації яке здійснюється страховиками-резидентами, що отримали в установленому порядку ліцензію на здійснення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації. Даний вид страхування регулюється Законом України «Про страхування» від 07.03.1996 р. [3] та окремими підзаконними нормативно-правовими актами, наприклад, Порядком і правилами проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації, які затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2002 р. № 1535 [4] (далі – Порядок і правила).

Відповідно до Порядку і правил, обов'язкове авіаційне страхування цивільної авіації проводиться з метою забезпечення захисту інтересів експлуатантів, пасажирів, третіх осіб і включає: страхування відповідальності повітряного перевізника за шкоду, заподіяну пасажирам, багажу, пошті, вантажу; страхування відповідальності експлуатанта повітряного судна за шкоду, заподіяну третім особам; страхування членів екіпажу повітряного судна та іншого авіаційного персоналу; страхування повітряних суден; страхування працівників замовника авіаційних робіт, осіб, пов'язаних із забезпеченням технологічного процесу під час виконання авіаційних робіт.

Як було зазначено вище, страховиками є юридичні особи-резиденти України, які отримали в установленому порядку ліцензії на проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації, зареєстровані в уповноваженому органі виконавчої влади в галузі цивільної авіації і які можуть бути членами Авіаційного страхового бюро.

Щодо Авіаційного страхового бюро варто зазначити, що дана